



COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 2.3.2001
C(2001) 476

**Richtsnoeren
betreffende de principes, de criteria en de indicatieve schaal die de diensten van
de Commissie moeten toepassen bij de vaststelling van financiële correcties op
grond van artikel 39, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1260/1999**

NL

1. PRINCIPES

Met financiële correcties wordt beoogd een situatie te herstellen waarin de voor medefinanciering uit de Structuurfondsen gedeclareerde uitgaven voor 100 % zijn gedaan in overeenstemming met de geldende nationale en EU-voorschriften. Hiervan uitgaande kunnen enkele grondbeginselen worden geformuleerd die de diensten van de Commissie bij de vaststelling van financiële correcties moeten toepassen:

- (a) Het begrip "onregelmatigheid" is gedefinieerd in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2988/95. Onregelmatigheden kunnen eenmalig of systemisch zijn.
- (b) Een systemische onregelmatigheid is een fout die herhaaldelijk voorkomt als gevolg van ernstige tekortkomingen van de beheers- en controlesystemen die zijn ontworpen om een correcte boekhouding en de naleving van de voorschriften te garanderen.
 - Als de geldende voorschriften worden nageleefd en alle redelijke maatregelen worden genomen om fraude en onregelmatigheden te voorkomen, op te sporen en te corrigeren, zijn geen financiële correcties vereist.
 - Als de geldende voorschriften worden nageleefd, maar de beheers- en controlesystemen moeten worden verbeterd, dienen relevante aanbevelingen te worden gedaan maar hoeven geen financiële correcties te worden overwogen.
 - Wanneer enkel fouten gevonden worden i.v.m. bedragen van minder dan 4000 Euro (de drempel om onregelmatigheden te rapporteren op grond van Verordening (EG) nr. 1681/94), moet de lidstaat ertoe aangezet worden deze fouten te corrigeren zonder de financiële correctieprocedure op grond van artikel 39, lid 2 te openen.
 - Als de beheers- of controlesystemen ernstige tekortkomingen vertonen die zouden kunnen leiden tot systemische onregelmatigheden, met name t.a.v. naleving van de geldende voorschriften, moeten altijd financiële correcties worden toegepast.
- (c) Waar mogelijk zal het bedrag van de financiële correctie op basis van individuele dossiers worden bepaald en gelijk zijn aan het bedrag aan onregelmatige uitgaven dat in de betrokken gevallen ten onrechte aan de Fondsen in rekening is gebracht. Specifiek gekwantificeerde correcties zijn echter niet altijd mogelijk of uitvoerbaar, ofwel kan het buitenproportioneel zijn om de betrokken uitgaven volledig in te trekken. In dergelijke gevallen moet de Commissie correcties vaststellen op basis van een extrapolatie of van forfaitaire percentages.
- (d) Wanneer is aangetoond dat afzonderlijke kwantificeerbare onregelmatigheden van hetzelfde type bij een groot aantal andere verrichtingen of herhaaldelijk binnen eenzelfde maatregel, prioritair zwaartepunt/subprogramma of programma zijn voorgekomen, maar wanneer het niet kosteneffectief is om nauwkeurig de onregelmatige uitgaven voor elke afzonderlijke verrichting te bepalen, mag de financiële correctie op een extrapolatie worden gebaseerd

- Extrapolatie mag slechts worden toegepast wanneer een homogene populatie of een deelverzameling van verrichtingen die soortgelijke kenmerken hebben, kan worden aangewezen en kan worden aangetoond dat de tekortkoming daarop van invloed is geweest. In dit geval worden de resultaten van een grondig onderzoek van een aselekt gekozen representatieve steekproef uit de betrokken afzonderlijke dossiers geëxtrapoleerd naar alle dossiers die de aangewezen populatie uitmaken, overeenkomstig algemeen aanvaarde standaard auditregels.
- (e) Wanneer het gaat om afzonderlijke inbreuken of systemische onregelmatigheden waarvan de financiële impact niet nauwkeurig kan worden gekwantificeerd omdat deze afhankelijk is van te veel variabelen of bestaat uit diffuse effecten, zoals die welke het gevolg zijn van een verzuim om doeltreffende controles uit te voeren ter voorkoming of opsporing van de onregelmatigheden of om de naleving van een voorwaarde van het bijstandspakket of van aan een communautair voorschrift te verifiëren, en wanneer het niettemin buitenproportioneel zou zijn om alle betrokken bijstand te weigeren, moeten forfaitaire percentages worden toegepast.
- Forfaitaire correcties worden vastgesteld in overeenstemming met de ernst van de tekortkoming van het beheers- en controlesysteem of van de afzonderlijke inbreuk en de financiële consequenties van de onregelmatigheid. In punt 2.2 is een lijst opgenomen van wat de Commissie met het oog op de beoordeling van de ernst van tekortkomingen beschouwt als essentiële, respectievelijk aanvullende onderdelen van systemen, terwijl punt 2.3 een indicatieve schaal van forfaitaire correctiepercentages bevat. Forfaitaire correcties zullen op alle uitgaven in het kader van de betrokken maatregel of maatregelen worden toegepast tenzij de tekortkomingen beperkt zijn gebleven tot bepaalde uitgavensectoren (afzonderlijke verrichtingen of soorten verrichtingen). In het laatste geval worden zij alleen op de bepaalde uitgavensectoren toegepast. Dezelfde uitgaven zullen normaliter niet aan meer dan één correctie worden onderworpen.
- (f) Op terreinen waar er speelruimte is bij de beoordeling van de ernst van de inbreuk, zoals in gevallen waarin niet aan milieuvoorwaarden is voldaan, worden slechts correcties uitgevoerd als de volgende voorwaarden zijn vervuld: een belangrijk verzuim wat de naleving van de voorschriften betreft en een duidelijk aanwijsbare samenhang met de door de EU medegefinancierde actie.
- (g) De lidstaat krijgt, ongeacht welke correcties de Commissie voorstelt, altijd de kans aan te tonen dat het werkelijke verlies of risico voor de Fondsen en de omvang of ernst van de onregelmatigheid kleiner waren dan naar het oordeel van de diensten van de Commissie het geval was. Het Hof van Justitie heeft voor recht verklaard dat de bewijslast op dit terrein rust op de lidstaat¹. De procedure en de termijnen zijn geregeld bij artikel 5 van de Verordening (EG) nr. 448/2001.
- (h) Anders dan bij correcties die de lidstaat overeenkomstig artikel 39, lid 1, verricht, zullen financiële correcties waartoe de Commissie op grond van artikel 39, lid 3, besluit, altijd gepaard gaan met een nettoverlaging van de voor het bijstandspakket vastgelegde financiële middelen van de EU.

¹ Zie het arrest van het Hof van Justitie van 21.1.1999 in zaak C-54/95, Duitsland tegen Commissie, punt 35, waar ook wordt verwezen naar zaak C-48/93, Nederland tegen Commissie.

- (i) Wanneer de onregelmatigheden zijn ontdekt dankzij het auditsysteem van de lidstaat (Rekenkamer, interne of externe audits) en de lidstaat binnen een redelijke termijn passende correctiemaatregelen als bedoeld in artikel 39, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1260/1999 neemt en het bepaalde in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1681/94 van de Commissie naleeft, kan de Commissie geen financiële correcties als bedoeld in artikel 39, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1260/1999 opleggen en is de lidstaat vrij om de betrokken financiële middelen opnieuw te gebruiken. In andere gevallen kan de Commissie ook naar aanleiding van de bevindingen van nationale auditinstanties optreden, evengoed als zij dit kan wanneer de onregelmatigheid door een auditinstantie van de EU wordt geconstateerd. Wanneer de Commissie haar standpunt baseert op de door andere auditororganen van de EU geconstateerde en volledig gedocumenteerde feiten, zal zij, na alle antwoorden van de lidstaat te hebben onderzocht, haar eigen conclusies trekken met betrekking tot de financiële consequenties daarvan.
- (j) In alle gevallen waarin sprake is van een correctie door extrapolatie of op forfaitaire basis, zal de voorgestelde correctie worden voorgelegd aan een ad hoc samengesteld adviserend interdienstenpanel, dat de door de auditeur van de Commissie aangevoerde argumenten voor de toepassing van de correctie zal bekijken en zal beoordelen of het niveau ervan adequaat is.

2. CRITERIA EN SCHAAL VOOR FORFAITAIRE CORRECTIES

2.1 Criteria

Zoals in het vorenstaande punt 1, onder c), is vermeld, kunnen forfaitaire correcties worden overwogen als de uit het onderzoek voortgekomen informatie niet de mogelijkheid biedt de financiële impact van een afzonderlijke onregelmatigheid of verscheidene gevallen van onregelmatigheden met statistische middelen of aan de hand van andere verifieerbare gegevens nauwkeurig te evalueren, maar wel leidt tot de conclusie dat de lidstaat heeft verzuimd om de subsidiabiliteit van aanvragen waarvoor betalingen zijn gedaan, op adequate wijze te verifiëren.

Forfaitaire correcties moeten worden overwogen wanneer de Commissie constateert dat is nagelaten om op adequate wijze uitvoering te geven aan welke controle ook die door een verordening expliciet is voorgeschreven of die impliciet vereist is voor de naleving van een expliciet voorschrift (bijvoorbeeld beperking van de steunverlening tot een bepaald type verrichtingen), en het verzuim ervan zou kunnen leiden tot systemische onregelmatigheden. Dergelijke correcties moeten eveneens worden overwogen wanneer de Commissie ernstige tekortkomingen van beheers- en controlesystemen constateert die tot gevolg hebben dat geldende voorschriften op grote schaal worden overtreden, of wanneer zij afzonderlijke inbreuken ontdekt. Forfaitaire correcties kunnen ook passend zijn als de eigen controlediensten van de lidstaat dergelijke onregelmatigheden ontdekken maar

de lidstaat verzuimt om binnen een redelijke termijn passende correctiemaatregelen te nemen.

Wanneer moet worden uitgemaakt of een financiële correctie nodig is, en zo ja, hoe groot deze moet zijn, dient de algemene overweging te zijn de beoordeling van de mate van het risico van verliezen waaraan de communautaire middelen blootgesteld zijn geweest als gevolg van de betrokken tekortkoming van de controle. De correctie moet dus in overeenstemming zijn met het proportionaliteitsbeginsel. De specifieke elementen waarmee rekening moet worden gehouden, zijn onder meer de volgende:

- (1) de vraag of de onregelmatigheid een afzonderlijk geval, verscheidene gevallen of alle gevallen betreft;
- (2) de vraag of het bij de tekortkoming gaat om de effectiviteit van het beheers- en controlesysteem in het algemeen dan wel om de effectiviteit van een bepaald onderdeel van het systeem, d.w.z. van de wijze waarop een specifieke functie wordt uitgeoefend die noodzakelijk is om te garanderen dat de voor medefinanciering uit de Fondsen gedeclareerde uitgaven in het licht van de geldende nationale en EU-voorschriften wettig, regelmatig en subsidiabel zijn (zie het navolgende punt 2.2);
- (3) de betekenis van de tekortkoming binnen het geheel van de voorgeschreven administratieve, fysieke en andere controles;
- (4) de gevoeligheid voor fraude van de maatregelen, met name gelet op de betrokken economische prikkel.

2.2. Indeling van de onderdelen van beheers- en controlesystemen ten behoeve van de toepassing van forfaitaire financiële correcties in verband met tekortkomingen van de systemen of afzonderlijke inbreuken

Beheers- en controlesystemen voor de Structuurfondsen bestaan uit verschillende onderdelen of functies die een belangrijke of minder belangrijke rol spelen in het garanderen van de wettigheid, regelmatigheid en subsidiabiliteit van de voor medefinanciering gedeclareerde uitgaven. Met het oog op de bepaling van forfaitaire correcties in verband met tekortkomingen van dergelijke systemen of met afzonderlijke gevallen van onregelmatigheid, is het nuttig de functies van beheers- en controlesystemen in te delen in essentiële onderdelen en aanvullende onderdelen.

Essentiële onderdelen zijn die onderdelen die ervoor ontworpen en onontbeerlijk zijn om de wettigheid en regelmatigheid en per slot van rekening de realiteit van de door de Fondsen ondersteunde verrichtingen te kunnen garanderen, terwijl aanvullende onderdelen die onderdelen zijn die tot de kwaliteit van een beheers- en controlesysteem bijdragen en ervoor helpen zorgen dat het systeem zijn essentiële functies naar behoren blijft vervullen.

De onderstaande lijst bevat de meeste onderdelen van goede beheers- en controlesystemen en goede auditmethoden. De ernst van tekortkomingen en van afzonderlijke inbreuken is zeer verschillend en daarom zullen de gevallen door het interdienstenpanel worden beoordeeld, rekening houdend in het bijzonder met het navolgend punt 2.4.

2.2.1 Essentiële onderdelen om de subsidiabiliteit te waarborgen

1. Invoering en toepassing van procedures voor het aanvragen van subsidies, het beoordelen van aanvragen, de selectie voor financiering en de selectie van aannemers/leveranciers
 - a) het naar behoren bekendmaken van oproepen tot het indienen van aanvragen, in overeenstemming met de voor het programma geldende procedures
 - naleving, waar toepasselijk, van de voorschriften inzake de publiciteit, gelijke kansen en de plaatsing van overheidsopdrachten, en daar, waarin de EG-richtlijnen inzake overheidsopdrachten niet zijn van toepassing, met de voorschriften en beginselen van het Verdrag betreffende de doorzichtigheid, gelijke behandeling en nietdiscriminatie;
 - b) de beoordeling van de aanvragen voor projecten in overeenstemming met de voor het programma geldende criteria en procedures, met inbegrip van inachtneming van de voorschriften inzake een milieueffectbeoordeling en van de wetgeving en het beleid op het gebied van gelijke kansen;
 - c) de selectie voor financiering
 - de geselecteerde aanvragen zijn in overeenstemming met de doelstellingen en de bekendgemaakte criteria van het programma;
 - de motieven voor de goedkeuring of afwijzing van de aanvragen worden duidelijk uiteengezet;
 - de voorschriften inzake staatssteun worden in acht genomen;
 - de voorschriften inzake subsidiabiliteit worden in acht genomen;
 - de voorwaarden voor subsidiëring worden in het goedkeuringsbesluit vermeld;
 - d) de selectie van aannemers/leveranciers, in overeenstemming met de voorschriften betreffende de plaatsing van overheidsopdrachten.
2. Adequate controle op de verschaffing van producten en diensten en op de subsidiabiliteit van de ten laste van het programma gebrachte uitgaven
 - 2.1 door de beheersautoriteit en door bemiddelende instanties die zich tussen de eindbegunstigde (of de instantie of onderneming die de verrichting uitvoert) en de beheersautoriteit bevinden
 - (a) de realiteit van de geleverde prestaties (diensten, werkzaamheden, leveranties, enz.) wordt aan de hand van plannen, facturen, opleveringsdocumenten, verslagen van deskundigen, enz., en, waar passend, ter plaatse geverifieerd;
 - (b) nagegaan wordt of de bij de goedkeuring van de subsidie gestelde voorwaarden in acht worden genomen;
 - (c) nagegaan wordt of de bedragen in de aanvragen subsidiabel zijn;

- (d) alle nog niet opgeloste problemen worden adequaat behandeld voordat de aanvraag wordt aanvaard;
- (e) er wordt een adequaat en betrouwbaar boekhoudsysteem bijgehouden;
- (f) oprechthouding van het controlespoor op alle niveaus vanaf de eindbegunstigde of de instantie of onderneming die de verrichting uitvoert opwaarts door het hele systeem;

2.2 door de betalingsautoriteit

De betalingsautoriteit neemt redelijke maatregelen om er zekerheid over te verkrijgen dat de uitgavendeclaraties die zij tegenover de Commissie certificeert, correct zijn in die zin dat:

- (a) de uitgaven binnen de subsidiabele periode zijn gedaan voor verrichtingen die voor medefinanciering in het kader van het specifieke bijstandspakket zijn geselecteerd in overeenstemming met de normale procedures en alle geldende voorwaarden;
- (b) in het kader van maatregelen waarvoor alle staatssteun formeel door de Commissie is goedgekeurd;
- (c) de medegefinancierde verrichtingen daadwerkelijk zijn uitgevoerd.

3. Voldoende hoeveelheid en kwaliteit van steekproefcontroles op de verrichtingen en adequate vervolgmaatregelen

- a) in overeenstemming met de verordening inzake de beheers- en controlesystemen worden steekproefcontroles op ten minste 5 % van de totale subsidiabele uitgaven uitgevoerd, en zij worden gestaafd door verslagen over het werk dat de uitvoerders van de audits verrichten;
- b) de steekproef is representatief en de risico-analyse is adequaat;
- c) om de onafhankelijkheid te garanderen zijn de betrokken functies op adequate wijze gescheiden van het lijnmanagement;
- d) in aansluiting op de controles worden vervolgmaatregelen genomen die garanderen dat
 - de resultaten op passende wijze worden beoordeeld en er zonodig financiële correcties worden uitgevoerd,
 - er op een algemeen niveau actie wordt ondernomen om systemische onregelmatigheden te corrigeren;
- e) er wordt adequaat onderzoek verricht ter onderbouwing van de verklaring bij de afsluiting als bedoeld in artikel 15-17 van en bijlage III bij Verordening (EG) nr. 438/2001.

2.2.2 Aanvullende onderdelen

- a) voldoende administratieve controles aan de hand van standaardcontrolelijsten of gelijkwaardige hulpmiddelen en een

behoorlijke vastlegging van de resultaten om bijvoorbeeld te garanderen dat:

- aan de aanvragen om betaling niet reeds eerder is voldaan en de transacties (contracten, ontvangsten, facturen, betalingen) elk afzonderlijk kunnen worden geïdentificeerd;
 - declaraties en vastgelegde uitgaven binnen het boekhoudsysteem onderling overeenstemmen;
- b) een behoorlijk toezicht op de procedures voor het verwerken en goedkeuring van betalingen;
- c) bevredigende procedures om ervoor te zorgen dat informatie over de EU-voorschriften naar behoren wordt verspreid;
- d) verzekeren van tijdige betaling van communautaire steun aan de begunstigden.

2.3 Indicatieve schaal voor forfaitaire correcties

correctie van 100 %

De correctie kan op 100 % worden vastgesteld wanneer het beheers- en controlesysteem van de lidstaat zulke ernstige tekortkomingen vertoont of een afzonderlijke inbreuk zo ernstig is dat volstrekt niet aan de communautaire voorschriften wordt voldaan, waardoor alle betalingen onregelmatig zijn.

correctie van 25 %

Wanneer de toepassing door een lidstaat van zijn beheers- en controlesysteem ernstige tekortkomingen vertoont en er bewijzen zijn van wijdverbreide onregelmatigheden en nalatigheid bij het tegengaan van onregelmatige of frauduleuze praktijken, is een correctie van 25 % gerechtvaardigd omdat in een dergelijk geval redelijkerwijs mag worden aangenomen dat de mogelijkheid om straffeloos onregelmatige aanvragen in te dienen tot buitengewoon grote verliezen voor het Fonds zal leiden. Een correctie van 25 % is ook passend voor onregelmatigheden in een afzonderlijk geval die ernstig zijn maar niet de hele verrichting ondeugdelijk maken.

correctie van 10 %

Wanneer één of meer essentiële onderdelen van het systeem niet functioneren of zo slecht of zo zelden functioneren dat zij in het geheel niet effectief zijn als het erom gaat uit te maken of de aanvraag subsidiabel is dan wel een onregelmatigheid te voorkomen, is een correctie van 10 % gerechtvaardigd omdat dan redelijkerwijs mag worden geconcludeerd dat er een groot risico van wijdverbreide verliezen voor het Fonds bestond. Een correctie van 10 % is ook passend voor afzonderlijke onregelmatigheden in verband met essentiële onderdelen van het systeem, die tamelijk ernstig zijn.

Correctie van 5 %

Wanneer alle essentiële onderdelen van het systeem functioneren maar dit niet gebeurt met de consistentie, frequentie of grondigheid als voorgeschreven bij de wetgeving, is een correctie van 5 % gerechtvaardigd aangezien dan redelijkerwijs mag worden geconcludeerd dat onder deze omstandigheden niet voldoende zekerheid is geboden wat de regelmatigheid van de aanvragen betreft en dat het risico voor het Fonds aanzienlijk was. Een correctie van 5 % kan ook passend zijn indien bij afzonderlijke verrichtingen sprake is van minder ernstige onregelmatigheden in verband met essentiële onderdelen.

Het feit dat de wijze waarop een systeem functioneert, voor verbetering vatbaar is, levert op zichzelf niet voldoende gronden voor een financiële correctie op. Er moet sprake zijn van een ernstige tekortkoming ten aanzien van de naleving van expliciete communautaire voorschriften of van normen inzake de goede werkwijze, en die tekortkoming moet de Structuurfondsen blootstellen aan een werkelijk risico dat een verlies zal worden geleden of een onregelmatigheid zal plaatsvinden.

Correctie van 2 %

Wanneer adequate prestaties zijn geleverd wat de essentiële onderdelen van het systeem betreft, maar een of meer aanvullende onderdelen absoluut niet hebben gefunctioneerd, is een correctie van 2 % gerechtvaardigd gezien het kleinere risico van verliezen voor het Fonds en de geringere ernst van de inbreuk.

Een correctie van 2 % zal tot 5 % worden verhoogd wanneer dezelfde tekortkoming wordt geconstateerd met betrekking tot uitgaven die zijn gedaan na de datum waarop de eerste correctie is opgelegd, en de lidstaat na die eerste correctie heeft verzuimd adequate corrigerende maatregelen te nemen ten aanzien van het gedeelte van het systeem waarbij de betrokken tekortkoming is geconstateerd.

Een correctie van 2 % is ook gerechtvaardigd wanneer de Commissie, zonder enige correctie op te leggen, de lidstaat erover heeft geïnformeerd dat verbeteringen moeten worden aangebracht in aanvullende onderdelen van het systeem die, hoewel zij wel degelijk bestaan, niet op bevredigende wijze functioneren, maar de lidstaat de nodige maatregelen achterwege heeft gelaten.

Correcties in verband met tekortkomingen van aanvullende onderdelen van beheers- en controlesystemen worden uitsluitend opgelegd wanneer geen tekortkomingen zijn geconstateerd bij essentiële onderdelen. Als zowel essentiële als aanvullende onderdelen tekortkomingen vertonen, blijven de correcties beperkt tot het percentage dat voor de essentiële onderdelen geldt.

2.4 Grensgevallen

Wanneer de uit een strikte toepassing van deze richtsnoeren voortvloeiende correctie duidelijk buitenproportioneel zou zijn, kan een lager

correctiepercentage worden voorgesteld. Het in punt 1, onder j), bedoelde adviserende interdienstenpanel zal aan de proportionaliteit van correcties bijzondere aandacht besteden.

Zo kan bijvoorbeeld, wanneer de tekortkomingen verband hielden met problemen bij de interpretatie van communautaire voorschriften of eisen (tenzij redelijkerwijs mocht worden verwacht dat de lidstaat die problemen aan de Commissie zou voorleggen), en de nationale autoriteiten doeltreffende actie hebben ondernomen om de tekortkomingen te verhelpen zodra deze waren gebleken, met deze verzachtende omstandigheid rekening worden gehouden en een kleinere of geen correctie worden voorgesteld. Evenzo moeten door de lidstaat aangevoerde argumenten waarbij deze zich beroept op de rechtszekerheid, de nodige aandacht krijgen wanneer het gaat om tekortkomingen die na eerdere door de diensten van de Commissie uitgevoerde audits niet waren gemeld, of wanneer, in het geval dat voor de tenuitvoerlegging van een communautair initiatief een globale subsidie wordt gebruikt, de nadere regels zijn vastgelegd in een overeenkomst tussen de Commissie en de lidstaat zoals voorgeschreven bij artikel 27, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1260/1999.

In het algemeen wordt het feit dat in gebrekkige beheers- of controlesystemen verbetering is gebracht onmiddellijk nadat de tekortkomingen aan de lidstaat waren meegedeeld, niet als een verzachtende omstandigheid beschouwd bij het beoordelen van de financiële impact die de systemische onregelmatigheden hebben gehad voordat de verbetering werd aangebracht.

2.5 Grondslagen voor de beoordeling

Telkens wanneer de situatie in andere lidstaten bekend is, dient een onderlinge vergelijking te worden gemaakt om een gelijke behandeling bij de bepaling van de correctiepercentages te garanderen. Dit is een belangrijke taak voor het ad-hoc adviserende interdienstenpanel.

Het correctiepercentage moet worden toegepast op dat deel van de uitgaven waarop het risico betrekking heeft. Is de tekortkoming het gevolg van het feit dat de lidstaat heeft verzuimd een passend controlesysteem in te voeren, dan moet de correctie worden toegepast op alle uitgaven waarvoor dat controlesysteem vereist was. Zijn er redenen om aan te nemen dat de tekortkoming beperkt is gebleven tot de toepassing van het door de lidstaat ingevoerde controlesysteem door een bepaalde autoriteit of regio, dan dient ook de correctie beperkt te blijven tot de door die autoriteit of regio gecontroleerde uitgaven. Heeft de tekortkoming bijvoorbeeld betrekking op de controle om na te gaan of is voldaan aan de criteria om voor een hoger steunpercentage in aanmerking te komen, dan moet de correctie worden gebaseerd op het verschil tussen het hogere en het lagere steunpercentage.

De correctie moet normaliter betrekking hebben op de uitgaven voor de maatregel in de onderzochte periode, bijvoorbeeld één begrotingsjaar. Is de onregelmatigheid echter het gevolg van een systemische tekortkoming die klaarblijkelijk al lang bestaat en van invloed is op de uitgaven van verscheidene jaren, dan dient de correctie betrekking te hebben op alle

uitgaven die de lidstaat heeft gedeclareerd tijdens de periode waarin de tekortkoming van het systeem bestond, tot de maand waarin deze is verholpen.

Blijkt hetzelfde systeem verscheidene tekortkomingen te vertonen, dan worden de forfaitaire correctiepercentages niet gecumuleerd, maar wordt de ernstigste tekortkoming geacht een indicatie te geven van de risico's die door het gebrekkige controlesysteem als geheel zijn ontstaan.² De forfaitaire correctiepercentages worden toegepast op de uitgaven die resteren na aftrek van de voor individuele dossiers afgewezen bedragen. In gevallen waar de lidstaat de door nationale wetten voorgeschreven sancties niet toepast, moet de financiële correctie de omvang hebben van deze niet toegepaste sanctie, vermeerderd met 2 % van de overige verrichtingen, daar het niet toepassen van sancties het risico van indiening van onregelmatige verrichtingen verhoogt.

3 TOEPASSING EN EFFECT VAN NETTO FINANCIËLE CORRECTIES

Wanneer de lidstaat ermee instemt de volgens de procedure van artikel 39, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1260/1999 voorgestelde financiële correctie te verrichten, hoeft de Commissie geen nettoverlaging van de financiële middelen voor het programma toe te passen, maar kan zij de lidstaat toestaan de vrijgekomen bedragen te herprogrammeren. Financiële correcties die na voltooiing van de procedure van artikel 39, lid 2, worden opgelegd bij een op grond van artikel 39, lid 3, genomen besluit van de Commissie, zullen echter in alle gevallen een nettoverlaging meebrengen van de financiële middelen die aan de lidstaat zijn toegewezen bij de indicatieve verdeling als bedoeld in artikel 7, lid 3, van de verordening.

Er dient in elk geval een nettocorrectie te worden toegepast als de Commissie van oordeel is dat de lidstaat heeft nagelaten het nodige gevolg te geven aan de bevindingen inzake door nationale of communautaire instanties ontdekte onregelmatigheden, en/of als de onregelmatigheid te wijten is aan een ernstige tekortkoming van de beheers- of controlesystemen van de lidstaat, de beheersautoriteit of de betalingsautoriteit.

Rente op welke bedragen ook die na nettocorrecties aan de Commissie moeten worden terugbetaald, dient in het kader van artikel 39, lid 4, van de Verordening (EG) nr. 1260/1999 in rekening te worden gebracht overeenkomstig artikel 7 van de Verordening (EG) nr. 448/2001.

² Z. ook punt 2.3 (correctie van 2%).